

Universitätsbibliothek Paderborn

**Manvale Sodalitatis B. Mariae Virginis. siue Exercitivm
Spiritvale Christianae Pietatis**

Véron, François

Coloniae Agrippinae, 1505 [i. e. 1605]

13. Quæ misericordia defunctis impende[n]da.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46577](#)

poris Ecclesiæ membrum redēptionis adnecte. Miserere domine gemiuū, miserere lachrymarum eius, & non habentem fiduciam, nisi in tua misericordia, ad tuę Sacramentum reconciliationis admitte. Per Christum, &c.

Ascendant ad te, Domine, preces nostrę, & animam famuli tui N. gaudia æterna su- Sub exiūns cipient; vt quem fecisti adoptionis partici- animæ de pem, iubeas hæreditatis tuæ esse consor- corpore. tem. Per Dominum nostrum, &c.

PARS XIII.

Quod Misericordia vita defunctis merito impendenda sit.

EA duobus officijs continetur: oratio-
ne & precibus, alijsque subsidijs pro sa-
lute animæ præstandis; & obsequio, quod
deferendo corpori ad sacram sepulturam
debetur. Vtrumque munus, magnæ ca-
ritatis & misericordiæ officium est; Soda-
libus, alijsque Christianis, non propin-
quis tantum & notis, sed externis quoque,
& ignotis, non omittendum; id potis-
simum quod animæ defertur, quæ eo am-
plius aliorum auxilijs opus habet, quo mi-
nus se iuuare potest: & quo grauior, & ter-
ribilior est ignis, ad quem nō omnino ex-
purgatæ animæ amandātur, donec persol-

Q 6 uerint

uerint vel per se se patiendo , vēl per alios
satisfaciendo vsque ad ultimum quadran-

Enarrat. in Psalm. 37. tem. Qualis, quantusque sit ignis purgato-

rius, beatus Augustinus alicubi docet: Gra-

uior, inquit, erit ille ignis, quām quicquid
potest homo pati in hac vita. Et alio loco:

De vera & falsa pœnit. Hic ignis etsi eternus non sit, mīro tamen
modo est grauis : Excellit enim omnem

pœnam, quam vñquam passus est aliquis
in hoc mundo. Idem cum D. Augustino

sentiunt D. Gregorius, SS. Beda, Anselmus,

Bernardus, & alij. Quocirca manifestum e-

uadit, nullam maiorem vlli mortalium
præstari posse misericordiam, quām ani-

mabus in eo igne agentibus. Non ignora-

bat id B. Christina, vulgo mirabilis dicta; q

è viuis ablata, cū deducta ab Angelis suis-

set ad locum tenebrosum, ac horrendum,

animabus hominum plenum, ibiq; tormē-

ta vidisset horrenda, terribilia, narrationē

omnem superantia, accepissetq; purgato-

rium esse; tandem deducta ad Christum, ob-

lationem sibi factam videt vel beatitudine

iam perfruendi, vel resumpto corpore, per

opera pœnitētiæ satisfaciendi pro anima-

büs à se in purgatorio visis. Respondit er-

go velle se eius rei causa, corpori restituiri:

quod & factū est. Vidiſſes ergo illam nunc
in ardentes fornaces sese projicere, nunc
in ignem , nunc in cacobos grandes bul-

liendū

lienti aqua plenos: nūc sub aquis gelu constrictis multos dies cōtinuos hærere; nunc in mortuorum ingredi sepulchra, ibique diū iacere; nunc in patibulis inter latrones dies aliquot dependere; nunc alia id genus pœnitentiæ explere opera: in quibus omnibus tantos persentiebat dolores, ut inclamaret aliquando altissimè, & parturientis instar eiularet: sed tamen illæfa semper, & ad nouos dolores integra, ex igne, & incen diis emergebat.

PARS XIII.

Septem suffragiorum genera, quibus defunctorum animæ iuuantur.

PRimum, lachrymæ. 2. Oratio: quæ duò quām prosint ægrotis, fidem faciant exempla plurima. S. Odilo Abbas Cluniacensis cùm auditas in quibusdam Siciliæ montibus, & speluncis animarum venerationes accepisset, à se, religiosisque sui ordinis, querulis lamentationibus opem implorantium; decreto generali constituit, vt per sua omnia monasteria, postridie SS. omnium; Animarum in Christo quiescentium memoria fieret. Quam quidem misericordię plenissimam constitutionem comprobauit postea Romana Ecclesia, & ybique locorum fixam esse, ra-

Q 7 tamque